

Mødet den 14. Maj 1908.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Filtenborg og Moustén.

1. (J. Nr. 12³—1908.) Den foreliggende Indstilling angaaende Tildeling af forskellige **Aldersdoms-understøttelser** tiltraadtes.
2. (J. Nr. 10²—1908.) Forslag fra Mikael Johansen angaaende Valg af en **Repræsentant i A/S Aarhus Teater** i Stedet for Fabrikant Lottrup.

Mikael Johansen skulde med den i sidste Møde fremførte Motivering anbefale, at der blev foretaget Valg af en Repræsentant i Stedet for Fabrikant Lottrup. Formanden havde sidst ment, at der først maatte ske Henvendelse fra Teateret, men dettes Repræsentantskab, der nu havde behandlet Sagen, mente, at der var Præcedens for, at Byraadet selv maatte tage Initiativet.

Nørgaard maatte — ogsaa med samme Motivering som sidst — foreslaa, at Valget blev udsat til efter Suppleringsvalget til Byraadet. Dermed var det aldeles ikke sagt, at det ny Byraads-medlem skulde indtræde i alle de ved Fabrikant Lottrups Død ledigblevne Stillinger, tværtimod kunde der maaske være Anledning til forskellige Forandringer, og netop derfor var det bedst at vente til efter Suppleringsvalget.

Jakob Jensen skulde ikke nu stille Forslag angaaende Repræsentanten, da Sagen vel

blev udsat, men maatte dog udtale, at han ikke delte den Betragtning, at de højestbeskattedes Repræsentanter alene skulde besætte denne Plads. Dersom Sagen skulde afgøres i Dag, vilde han foreslaa en Socialdemokrat.

M i k a e l J o h a n s e n gjorde opmærksom, at man hidtil ved lignende Lejligheder havde besat ledige Udvalgspladser eller andre Byraadsbestillinger med Mænd af samme Gruppe som den fratraadte. Dersom Forholdstalsvalgmaaden skulde anvendes, maatte Højre beholde de to Repræsentanter i Teateret, selv om Byraadet kom til at bestaa af 12 Socialdemokrater og 7 Højremænd. Han haabede, at Hr. Jakob Jensen ikke vilde røre ved den gamle Ordning, da det vilde være lidt af et Brud paa en venskabelig Overenskomst. Foreløbig drejede Spørgsmaalet sig iøvrigt kun om, hvorvidt der i Dag skulde foretages Valg eller ej.

S a b r o e skulde anbefale Udsættelse og ærligt bekende, at han gjorde dette under Hensyn til Direktørskiftet ved Teateret, idet han ansaa det for en Ulykke saavel for Byen som for Teatret, om en bestemt Mand skulde blive valgt til Direktør.

M i k a e l J o h a n s e n forstod godt Grunden til, at der ønskedes Udsættelse, og var enig med Hr. Sabroe i, at det vilde være en Ulykke, om en bestemt Mand skulde blive Direktør.

N ø r g a a r d kunde godt være med til at udtale overfor Teateret, at Byraadet ikke ønskede Direktørvalget foretaget før efter Suppleringsvalget.

Sagen udsattes.

3. (J. Nr. 109—1908.) Efter Indstilling fra Skolekommissionen bortgaves en ledig **Friplads i Frk. Schmidts Skole** til Ingeborg Korff Andersen, Datter af Enkefru Korff Andersen.

4. (J. Nr. 115—1908). Indstilling fra Skovudvalget angaaende Opførelse af et **Skovløberhus** i Marselisborg Skov. Samtidig fulgte Indstilling om, at Opførelsen efter afholdt Licitation overdrages Murermester H. Hansen for 6935 Kr., samt om at den samlede Udgift, 7500 Kr., afholdes af det ved Branden paa Marselisborg i Erstatning oppebaarne Beløb.

Formanden omtalte og anbefalede Indstillingen, som ganske vist ikke tidligere havde foreligget for Byraadet, men som Udvalget havde forberedt saaledes, at Licitationen kunde tages med med det samme.

Jul. Andersen skulde henlede Opmærksomheden paa, at der fra Pavillonen i »Vennelyst« var en Del gode Kakkellovne og Komfurer til Raadighed. Maaske nogle af dem kunde finde Anvendelse her.

Formanden lovede, at det skulde blive undersøgt, om noget af Støbegodset fra »Vennelyst« kunde anvendes.

Simonsen syntes ikke, man skulde stille noget op, der ikke passede, og Kakkellovnene fra »Vennelyst« vilde sikkert være for store for et Skovløberhus. I Indstillingen var det foreslaaet, at Huset skulde tækkes med Straa, og det var fremhævet, hvor smukt, stærkt og idyllisk dette vilde være. Han kunde ikke skatte det herlige ved Straatag og syntes, at man skulde benytte en mere moderne Tagbeklædning, naar man vilde bygge moderne. Paa Landet gik man paa Grund af Brandfaren mere og mere bort fra Straatag.

Nørgaard vilde lægge et godt Ord ind for at faa Huset tækket med Straa, der sikkert vilde være langt smukkere end Tegl, og som havde den Egenskab, at det holdt Varmen ude om Som-

meren og inde om Vinteren. De fleste vilde nok være enig med ham i, at Huset, saaledes som det var projekteret, vilde blive kønt med Straatag, men tarveligt med Tegltag. Paa Landet var der for Resten nu en Bevægelse oppe for at bevare Straatagene.

J u l. A n d e r s e n oplyste, at der fra »Venne-lyst« fandtes ca. 15 Kakkellovne, hvorefter adskillige var Reguleringsovne, i forskellige Størrelser.

V e s t e s e n troede, at man nu, da man bandt Straatagene med Staaltraad, var noget mindre bange for Brandfaren; men Faren for Antændelse indefra var naturligvis ligestor.

S i m o u s e n pegede paa, at Skovridergaardens Stuehus var teglhængt. Skovløberhuset fik rummelige og gode Værelser, saa man skulde ikke ved at tække det med Straa give det Udseende som en Hytte. Paa Landet tækkede man nu ikke engang Husmandsboligerne med Straa, og rødt Tegltag vilde se ganske anderledes smukt ud mellem de grønne Træer.

N ø r g a a r d gjorde opmærksom paa, at det var af Billighedshensyn, at man nu paa Landet for en Del var gaaet fra Straatagene, men den Beklædning, Cementtagsten, der var traadt i Stedet, var dog noget af det hæsligste, man kunde tænke sig. Selv for store Bondegaarde saa Straatag smukt ud, og adskillige Villaer blev nu tækket med Straa, saa Skovløberhuset blev aldeles ikke gjort til en Hytte, fordi det blev tækket med Straa.

M a g n u s N i e l s e n skulde give Hr. Nørgaard Ret i, at Straatag vilde være mest idyllisk. Straatag var dog forholdsvis dyrt, og det var vanskeligt nu at finde Folk, der forstod at lægge det. Det var en Ulempe ved Straatag, at det

let blev fyldt med forskelligt Utøj, Orme o. l., men da man nu kunde imprægneres Halm, saa det ikke kunde brænde, var der ingen Brandfare ved det. Hvis Kakkelovnene ikke var for store, kunde de nok bruges, da de let kunde indrettes for Træ, dersom Skovløberen skulde benytte dette Brændsel.

Simonsen forekom det, at der til Straatag hørte Bindingsværk; røde Mursten passede ikke til Straatag, saa Muren maatte altsaa hvidpudses. Han kunde ikke tænke sig noget mere tiltalende end et hvidt Hus med rødt Tegltag.

Nørgaard hævdede, at røde Mure stod godt til Straatag.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 110—1908.) Det vedtoges at bortgive Kommunens Fripladser i »Aarhus Handelsskole« til
Alma Christensen,
Cecilie Jørgensen,
Anna Marie Petersen og
Ingeborg Jakobsen.
6. De foreliggende Andragender om dansk **Indfødsret** fra
 - a. (J. Nr. 15²—1908.) Kunstsliber Frants Ludvig Kudera,
 - b. (J. Nr. 15³—1908.) Glasmager Conrad H. A. Wassberg,
 - c. (J. Nr. 15⁴—1908.) Maskinarbejder Chr. Poulsen og
 - d. (J. Nr. 15⁶—1908.) Kunsthandler Jes Jørgen Jensen anbefaledes.
7. (J. Nr. 88—1908.) Andragende fra Kommis Axel Schmidt Clausen om **Fuldmyndighedsbevilling**.

Formanden oplyste, at Hr. Mikael Johansen ikke kunde gaa med til at anbefale Andragendet, hvorimod Hr. Olesen, til hvem Taleren nær-

mest sluttede sig, ønskede Andragendet anbefalet. Andrageren var over 24 Aar, og det lod til, at han kunde have en Chance, hvis han kunde opnaa Bevillingen.

M i k a e l J o h a n s e n var imod at gaa med til at anbefale Andragendet, fordi det var gammel Praksis ikke at anbefale, naar Ansøgeren manglede mere end $\frac{1}{2}$ Aar, og der ikke var særlige Grunde til Stede. Andragendet havde cirkuleret blandt Udvalgets Medlemmer, saa der kunde maaske været opnaaet Enighed om en Indstilling, hvis Udvalget havde holdt Møde om Sagen.

J a k o b J e n s e n erindrede om, at man for en Del Aar siden stedse nægtede at anbefale, naar Andrageren da ikke var tæt op ad de 25 Aar, med den Motivering, at jo flere misfornøjede der blev, jo hurtigere blev Myndighedsalderen nedsat. Formanden havde imidlertid hævdet en anden Opfattelse, som Byraadet var gaaet ind paa, og i de senere Aar var Raadet gaaet med til at anbefale flere Andragender uanset den gamle Praksis. Han kunde, da Andrageren var over 24 Aar, godt være med til at anbefale Andragendet.

N ø r g a a r d skulde vel indrømme, at 25 Aars Alderen i mange Tilfælde kunde være for høj; men naar der var Tale om at etablere sig, maatte den dog hellere sættes op. Der blev hvert Aar tabt mange Penge, ved at altfor unge Mennesker etablerede sig.

M i k a e l J o h a n s e n troede ikke, der var anbefalet, uden at der var særlige Grunde til Stede. Det var ikke altid til Gavn for de unge at give dem Myndighed, for at de kunde etablere sig, og i dette Tilfælde var der i ethvert Fald aldeles ingen Grund.

F o r m a n d e n syntes, at Myndighedsalderen

var saa høj, at Retten til at dispensere burde benyttes, naar der var nogen Anledning.

Jakob Jensen pegede paa, at ikke faa store gamle Firmaer i de sidste Aar var ramlet sammen.

Andragendet kunde ikke anbefales.

8. (J. Nr. 117—1908.) Andragende fra Brandkommissionen om Bevilling til **Foretagelse af en Rejse i Tyskland.**

Formanden oplæste Andragendet og anbefalede Bevillingen. Byraadet havde tidligere talt om, at det skulde stille sig velvilligt overfor de forskellige Kommissioner, og Spørgsmaalet om Automobilsprøjter var jo for Tiden ret aktuelt.

Jakob Jensen ansaa det for bedst, at Brandkommissionen rejste efter de almindelige Regler og ikke for en bestemt samlet Sum.

Samuelson fremhævede den Betydning, Rejsen kunde have. Ved Diæternes Fastsættelse maatte der tages Hensyn til, at det kunde blive nødvendigt at give Repræsentationsmiddage.

Jakob Jensen mente, at den Art Udgifter maatte sættes paa en særlig Konto.

Magnus Nielsen foreslog, at Diæterne sættes til 10 Kr. pr. Dag i Indlandet og 20 Kr. pr. Dag i Udlandet plus Rejse- og Repræsentationsudgifter.

Nørgaard syntes, Raadet skulde være varsom med at sætte Rejsekontoen op. I mange Tilfælde kunde man nok nøjes med at lade et Par Mand rejse. Det forekom ham, at man var inde paa noget uheldigt ved at give Middage, baade naar man selv rejste, og naar man modtog Gæster. Han var tilbøjelig til at tro, at man kun undtagelsesvis burde repræsentere paa den Maade, da det sundeste sikkert var, at hver Part i den

Henseende skøttede sig selv. Han kunde stemme for 20 Kr. pr. Dag.

S a m u e l s e n maatte anse det for uheldigt, at Byraadets Medlemmer skulde have Udgift af at rejse paa Byens Vegne.

V e s t e s e n havde altid støttet den Anskuelse, at man, naar man var i Tvivl om et eller andet eller ønskede at erfare noget, sparede mange Penge ved at lade vedkommende Funktionær rejse ud for at se sig om. Han kunde ikke se, at det var nødvendigt, at hele Udvalget rejste; naar Formanden og vedkommende Embedsmand rejste, maatte det være nok, da det som Regel kun gjaldt om at løse den sidste Tvivl, idet Sagen jo i Forvejen var overvejet. Skulde de samlede Udvalg rejse, vilde Rejserne blive saa dyre, at deres Antal vilde svækkes, og det vilde ikke gavne Byen.

M i k a e l J o h a n s e n vilde gerne renoncere paa at komme med, og saa skulde der kun 2 rejse, da Brandkommissionen for Tiden manglede et Medlem, Formanden. 20 Kr. pr. Dag var sikkert det allermindste, Rejsen kunde gøres for, og man kunde næppe undgaa at invitere i alt Fald Cheferne for de Institutioner, man besaa.

J a k o b J e n s e n kunde godt tiltræde Hr. Nørgaards Anskuelse, men troede ikke, at al Repræsentation kunde undgaaes. Hr. Vestesens Forslag vilde næppe tiltale de øvrige Udvalgsmedlemmer, og i dette Tilfælde vilde det nok ogsaa være bedst at lade hele Brandkommissionen rejse, da Brandinspektørens letvakte Begejstring ellers let kunde føre til ret uheldige Køb.

M ü l l e r var uenig med Hr. Vestesen om, at de rejsende skulde begrænses til Formanden og den tekniske Medhjælper. Rejsens Betydning laa netop i, at alle Udvalgsmedlemmerne fik Lejlig-

høed til at sætte sig ind i det, Sagen drejede sig om. Naar man lagde Beslag paa en Mands Tid, kunde en Invitation af en eller anden Art næppe undgaas.

Simonson troede ikke, Byraadet rejste for mange Penge op, men skulde en Rejse have virkelig Betydning, maatte hele Udvalget med.

Magnus Nielsen mente, at hele Udvalget burde rejse, men der behøvedes ikke at gives Repræsentationsmiddage eller Frokoster uden til Funktionærer. Ved flere Lejligheder havde han bemærket, at de enkelte Udvalgsmedlemmer end ikke vidste Besked om et eller andet Besøg.

Nørgaard havde ved Repræsentationsmiddage nærmest tænkt paa Festmiddage. Han maatte tilstaa, at han flere Gange, naar der var anmeldt Besøg paa Hospitalet, havde anmodet Overlægen om at fremvise dette, idet han ikke fandt Anledning til at ulejligge hele Udvalget. Samme Behandling nød Byraadsmedlemmerne for Resten, naar de vilde se et eller andet i København. Noget andet var naturligvis, naar man havde Besøg af Rigsdagsmænd.

Andragendet bevilgedes med Diæter 20 Kr. i Udlandet plus Rejse- og Repræsentationsudgifter efter Regning.

